

๔ บทบรรณาธิการ

ในเชิงกายภาพเป็นที่เข้าใจว่าทรัพยากรน้ำมันยังมีเพียงพอ แต่ต้นทุนการขุดหาและความต้องการใช้ที่สูงขึ้นทำให้โลกเข้าสู่ยุคที่ไม่มีน้ำมันราคาก็อคต่อไป โดยเฉพาะตราบใดการเพิ่งพาน้ำมันยังมีสัดส่วนสูงจากข้อมูลของ International Energy Agency พบว่า การใช้พลังงานของทั้งโลกเพิ่งพาน้ำมันเป็นหลักถึงร้อยละ 35 รองลงมาเป็นถ่านหิน ก๊าซ ชีวมวล นิวเคลียร์ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 25, 21, 10, 6 และ 3 ตามลำดับ (ข้อมูลปี ค.ศ.2004 วัดเป็น megaton of oil equivalent) และยังมีข้อมูลซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยใช้น้ำมันรายใหญ่อย่างสหราชอาณาจักริกากำลังปรับทิศทางการใช้พลังงานเพื่อลดการเพิ่งพาน้ำมันถ่านหินและก๊าซ โดยหันไปใช้พลังงานทางเลือกมากขึ้น ด้วยเห็นว่าในระยะยาวจะมีความคุ้มค่ากว่าการลงทุนด้านพลังงานกraft แสงหลัก และยังเลี่ยงต่อภาระต้นทุนรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมในอนาคตดังที่ปรากฏแล้วในประเทศไทย พัฒนาหลายประเทศทางยุโรป นอกจานนี้ข้อมูลจาก The Royal Society ชี้ว่าต้นทุนผลิตเชื้อเพลิงจากหินอ่อนโดยรวมสามารถแข่งขันกับพลังงานจากน้ำมันได้ (ข้อมูลปี ค.ศ.2006 ต้นทุนน้ำมัน 50-80 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เทียบกับต้นทุนเชื้อเพลิงหินอ่อนหินอ่อน 25-50 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล) ขณะที่การผลิตเชื้อเพลิงหินอ่อนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของพลังงานทางเลือกยิ่งลดลง

สำหรับสถานการณ์พลังงานของประเทศไทย แม้ช่วงนี้ประชาชนรู้สึกเบาใจขึ้นกับค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน เนื่องด้วยราคาน้ำมันเชื้อเพลิงปรับลงมาบ้าง แต่ความผันผวนของตลาดเป็นสิ่งที่คาดการณ์ได้ยาก สินค้าน้ำมันมีความอ่อนไหวง่ายด้วยปัจจัยหลายด้านที่กระทบต่อคุปส์และคุปทานโดยเฉพาะจากประเทศผู้ผลิตและผู้ใช้น้ำมันรายใหญ่ ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความผันผวนของตลาดและราคาน้ำมันของประเทศไทย จึงเป็นปัจจัยจากภายนอกประเทศไทยเสียส่วนใหญ่ การหันมาให้ความสำคัญกับการจัดการระบบพลังงานในประเทศไทยเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยเฉพาะพลังงานทางเลือกและพืชอาหารซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทางลัดที่ประเทศไทยควรให้ความสนใจทั้งในเชิงนโยบายและการนำสู่ภาคปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมอย่างเร่งด่วน “พลังงานทางเลือก คุณเลือกหรือยัง?” ยังคงเป็นคำถามที่รัฐ ชุมชน และปัจเจกชนน่าจะหาคำตอบ

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 นี้มีบทความ 4 เรื่องและบทวิจารณ์หนังสือเรื่อง “พลังงาน: งานที่มีพลัง” นำเสนอในหลายประเด็นด้านพลังงานของประเทศไทย บทความรับเชิญที่เขียนโดย ดร.เดชรัต สุขกำเนิด ซึ่งข้อมูลให้เข้าใจสถานการณ์การพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพในประเทศไทยและวิเคราะห์ถึงศักยภาพการพัฒนาในอนาคตพบข้อสรุปว่า การผลิตเชื้อเพลิงหินอ่อนมีศักยภาพดี

แต่ภาคมีปัญหา ขณะที่ใบโอดีเซลได้รากดี แต่ศักยภาพการผลิตกลับมีปัญหา บทความนี้ยังได้ไว้เคราะห์ เชื่อมโยงให้เห็นถึงประเด็นความมั่นด้านอาชารที่อาจได้รับผลกระทบที่ไม่เพียงประสงค์ขึ้นได้ในอนาคต หากการดำเนินนโยบายขาดการพิจารณาอย่างรอบด้านและเป็นองค์รวม

บทความเรื่อง “การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการประเมินวิธีชีวิตอุตสาหกรรม” วิเคราะห์ลงลึก ถึงความคุ้มค่าของการผลิตและใช้เชื้อเพลิงในแก๊สโซร์กอล 95 เพื่อทดสอบการนำเข้า MTBE ที่เป็นส่วนผสม ในน้ำมันเบนซิน จุดเด่นของงานนี้น่าจะอยู่ที่การวิเคราะห์ที่มองตลอดวงจรชีวิตของการผลิตและการใช้ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินผลกระทบจากแนวคิด life cycle assessment (LCA) ทำให้การเปรียบเทียบ ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นเนื่องจากอยู่บนฐานคิดผลกระทบที่ครอบจักร การศึกษานี้ให้ผลสนับสนุนข้อมูลของ The Royal Society ที่กล่าวข้างต้น เพราะว่าให้เห็นปัจจัยว่า ประเทศไทยได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจคุ้มค่าจากการผลิตและใช้เชื้อเพลิงอุตสาหกรรมนี้อย่างเป็นระบบ เช่นมีการลงทุนต่อเนื่องนำผลผลิตได้จาก การผลิตเชื้อเพลิงอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์ก็จะยิ่งทำให้มีความคุ้มค่าเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อหันมาดูการผลิตและใช้พลังงานในระดับชุมชน บทความเรื่อง “การศึกษา ความเป็นไปได้ในการใช้น้ำมันสบู่ดำทดแทนน้ำมันดีเซล” เป็นกรณีศึกษาของชุมชนแห่งหนึ่ง เพื่อดูว่าการจะ ลงทุนจัดสรรพันที่ในหมู่บ้านบางส่วนมาเพื่อปลูกพืชพลังงานอย่างสบู่ดำเพิ่มเติมจะมีความคุ้มค่าหรือไม่ บทความนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าการผลิตน้ำมันจากสบู่ดำเป็นธุรกิจชุมชนขนาดเล็กที่ชุมชนต้องเสียสละ ทรัพยากร่วมในพื้นที่โดยเฉพาะที่ดินเพื่อการลงทุน บางพื้นที่ในหมู่บ้านมีต้นทุนค่าเสียโอกาส (opportunity cost) สูงเกินกว่าที่จะนำมาใช้ปลูกสบู่ดำ อีกทั้งได้พิสูจน์ให้เห็นว่ากรณีที่เกษตรกรรมมีค่าเสียโอกาสแรงงาน ก็ต้องลงทุนส่วนนี้มาคิดรวมในต้นทุนการผลิตน้ำมันสบู่ดำพบว่า การลงทุนเพิ่มในพลังงานทางเลือก นี้จะเป็นสิ่งที่ชุมชนนี้ยังไม่ควรเลือก

นอกจากประเด็นพลังงานทางเลือกแล้ว ฉบับนี้ยังให้ความสนใจกับการจัดการพลังงานกระแสหลัก โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเข้มข้นการใช้พลังงานสูงกว่าภาคการผลิตอื่น บทความเรื่อง “การแยกองค์ประกอบการใช้พลังงานของภาคอุตสาหกรรมไทย” หันกลับไปค้นหาว่าอะไรเป็นเหตุให้การใช้ พลังงานขั้นสุดท้ายของภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยอยู่ในระดับสูง งานนี้นี้ชี้ด้วยการขยายตัวของ ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นสูง ขณะที่การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างการผลิตภายในภาคอุตสาหกรรม และการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นการใช้พลังงานมีส่วนทำให้ การใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ข้อความนี้ให้บทเรียนว่า หากภาคอุตสาหกรรม ต้องการรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานเป็นสิ่งจำเป็น ในสถานการณ์ต้นทุนพลังงานสูง กลยุทธ์การขยายผลผลิตไม่น่าจะเป็นทิศทางที่เหมาะสมสำหรับ

ภาคอุตสาหกรรมไทย แต่ความพยายามปรับโครงสร้างการผลิตและเรียนรู้เทคโนโลยีการผลิตที่ช่วยประหยัดพลังงาน เป็นสิ่งที่อุตสาหกรรมยุคนี้ต้องเร่งลงทุนเพื่อชิงความได้เปรียบก่อนประเทศคู่แข่ง

ฉบับนี้ยังมีบทความอื่นๆ อีกสามเรื่อง ซึ่งบรรณาธิการเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์กับผู้อ่าน โดยเฉพาะกับนิสิต นักศึกษาเศรษฐศาสตร์ที่กำลังมองหาการประยุกต์ทฤษฎีที่อ่านพบในตำราหรือได้รับฟังในชั้นเรียน แต่ยังไม่เคยเห็นตัวอย่างการนำไปใช้เคราะห์กับปัญหาจริง ในที่นี้นำเสนอบนแนวคิดและแบบจำลองตลาดผู้ขายน้อยราย (oligopoly) ที่วิเคราะห์กับธุรกิจรถทัวร์ การวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด (economies of scale) ของธุรกิจขนาด และบทความสุกด้วยพยารณ์ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการเปิดเสรีการค้าไทย-สหรัฐอเมริกากรณีนำเข้าอุปกรณ์ที่ได้นำจะเป็นประโยชน์ประกอบการพิจารณาในแง่มุมด้านนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าสินค้าชนิดนี้ต่อไปในอนาคต